วารสารวิชาการสาธารณสุข
ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 ม.ค.-มี.ค.2535

Journal of Health Science
Vol.1 No.1 Jan.- Mar.1992

ย่อเอกสาร ABSTRACTS

ผลการป้องกันโรคเอดส์โดยการกระจายยาฆ่าเชื้อแก่ผู้ติดยาเสพติด

จาก: Siegal JE, Weinstein MC, Fineberg HV. Bleach programs for preventing AIDS among IV drug users: modeling the impact of HIV prevalence. Am J Public Health 1991; 81:1273-1279.

การระบาดของโรคเอดส์โดยผ่านทางการเสพยาเสพติด ทำให้มีความสนใจที่จะป้องกันโรคเอดส์ในกลุ่มผู้ติดยาเสพติด การศึกษานี้วิเคราะห์ถึงประสิทธิภาพของการแจกจ่ายน้ำยา bleach สำหรับฆ่าเชื้อเอดส์ เพื่อป้องกันการแพร่เชื้อจากการใช้เข็มและกระบอกฉีดยาเสพติดร่วมกัน

วิธีการศึกษา ทำโดยใช้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ เปรียบเทียบอายุขัยของของผู้ติดยาเสพติดในกรณีที่ใช้และไม่ใช้ bleach วิเคราะห์แยกระหว่างประชากรที่มีอัตราการติดเชื้อเอดส์แตกต่างกันเป็น 3 กลุ่ม คือ ต่ำ กลาง และสูง ประสิทธิผลของโครงการวัดโดยดูจากจำนวนปีที่จะยืดอายุของผู้ติดยาเสพติดออกไป

ผลการศึกษาพบว่า โครงการกระจาย bleach สามารถช่วยยืดอายุขัยของประชาชนออกไป โดยเฉพาะในท้องที่ที่มีอัตราการติดเชื้อต่ำ กล่าวคือ ถ้าอัตราการติดเชื้อในประชากรเท่ากับ 0.2 (หรือ 20%) จะสามารถยืดอายุผู้ติดยาไปได้อีกคนละ 2.3 ปี แต่ถ้าอัตราการติดเชื้อสูงขึ้น เช่นเป็น 0.25 และ 0.6 จะสามารถยืดอายุขัยไปได้เพียง 1.7 และ 1.3 ปี ตามลำดับ

โดยสรุป โครงการกระจายน้ำยาฆ่าเชื้อมีประโยชน์อย่างแน่นอน แต่ถ้าจะให้ประโยชน์สูงสุด ควรรีบดำเนินการในระยะที่อัตราการติดเชื้อเอดส์ยังอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก.

อนึ่ง โครงการกระจายน้ำยาฆ่าเชื้อเอดส์แก่ผู้ติดยาเสพติดได้เริ่มทำกันกรุงเทพมหานครตั้งแต่ปี พ.ศ. 2532 ในชุมชนหลายแห่งและจังหวัดอื่นก็เริ่มดำเนินการบ้างแล้ว โครงการนี้ น่าจะทำได้ง่าย และได้รับความร่วมมือดีจากผู้ติดยาเสพติด เพราะดูจะเป็นวิธีป้องกันโรคเอดส์ที่มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมน้อยที่สุด คือ ไม่จำเป็นต้องให้เลิกเสพ และไม่จำเป็นต้องเลิกใช้เข็มร่วมกับผู้อื่น.

ภาวะพิษจากคาร์บอนไมนอกไซด์ในเด็กนั่งท้ายรถกะบะ

จาก: Hampson NB, Norkool DM. Carbon monoxide poisoning in children riding in the back of pickup trucks. JAMA 1992; 267:538-540.

เป็นการศึกษาเด็ก 20 คน ที่ได้รับพิษจากคาร์บอนไมนอกไซด์ขณะนั่งท้ายรถกะบะ และเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลแห่งหนึ่ง ในเมืองซีแอตเติ้ล สหรัฐ พบว่า เด็ก 17 รายมีอาการขณะนั่งในกะบะที่คลุมด้วยโครงหลังคาอย่างมิดชิด ส่วนอีก 3 ราย เกิดขึ้นขณะเด็กนั่งอยู่ใต้ผ้าใบ ระดับของ carboxyhemoglobin เฉลี่ยเท่ากับ 18.2% อาการสำคัญที่พบคือหมดสติ (15 จาก 20 ราย) เด็ก 1 รายเสียชีวิตจากสมองบวม เด็กอีก 1 รายมีอาการความจำเสื่อม ในทุกกรณีเกิดจากการรั่วของระบบท่อไอเสีย หรือการที่ไอเสียถูกปล่อยออกมาจากท้ายรถ แทนที่จะออกทางด้านข้างของรถ

ผู้วิจัยได้สรุปว่า ไม่ควรให้เด็กนั่งที่ท้ายรถกะบะ เพราะอาจได้รับอันตรายจากคาร์บอนไมนอกไซด์ได้

น.พ.วิวัฒน์ โรจนพิทยากร

Scanned by CamScanner